

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Mintys apie mokymą malonės tema. 1 dalis

John Fenn, 2011 m. liepos mėn. 9 d., www.supernaturalhousechurch.org

Aš įėjau į automobilių draudimo agentūros ofisą ir pamačiau, kaip ji netikėdama purtė galvą. Aš paklausiau ar viskas gerai. Ji kažką sumurmėjo apie tai, kur žmonių protas ir papasakojo man šią istoriją. Tėvai savo dukrai gimtadienio proga, vos tik jai sukakus 16 metų nupirko naują Ford Mustang automobilį (JAV leidžiama vairuoti nuo 16 metų amžiaus).

Automobilis buvo pravažiavęs daugiau kaip 100.000 mylių. Po dviejų mėnesių mergina vairuodama iškrypo iš kelio, nuvažiavo į šalikelę, atsimušė į pašto dėžę ir sustojo nesusižeidusi, bet automobilis buvo sudaužytas.

Taigi tėvai jai nupirko kitą automobilį, kitą Ford Mustang, bet naujesnį, pravažiavusį tik 60.000 mylių. Draudimo agentas paaiškino, kad jie galvojo, jog nori palaiminti dukrą patikėdami jai didesnę atsakomybę, ir kad ji daugiau subręs ir bus atsargesnė vairuodama. Ar galite atspėti, kas nutiko?

Ji vėl jį sudaužė. Taigi...**jie nupirko jai visiškai naują Ford Mustang**, sukeldami tuo jos draugų pavydą. Jie galvojo, kad nors ji neįvertino malonės, kai jie davė jai seną automobilį, ir neįvertino 100.000 mylių pravažiavusio automobilio, ir neįvertino 60.000 mylių pravažiavusio automobilio, ji TIKRAI įvertins visiškai naują ir užaus brandoje ir atsakomybėje!

Vėl klaida. Ji sudaužė visiškai naują Mustangą taip pat. Sulaužė dar vieną tvorą, pašto dėžę, nusileido ant žemės prieš sustodama nulaužus nedidelį medelį. Draudimo kompanija panaikino jos ir jos tėvų teises! Mergina ne tik neužaugo, ji neturėjo supratimo kaip jos veiksmai paveiks visą šeimą. Agentas man pasakė, kad jos tėvai buvo labai nusivylę, nes jie sužinojo, kad jokia draudimo kompanija nesutiko drausti jų dukters.

Dvi Dievo malonės pusės

Dauguma iš mūsų supranta malonę iš aukščiau taip, kaip ta mergaitė - neužtarnauta malonė, malonė po malonės, nors mes nenusipelnėme jos. Bet dabar pamąstykite apie malonę tėvų požiūriu.

Jie toliau teikė savo dukrai malonę tikėdamiesi, kad ji supras, kokį palankumą ji patiria ir panaudos šį palankumą kaip priemonę kopti subrendimo kopėčiomis. Jie mylėjo ją, todėl teikė vis daugiau ir daugiau galimybių, kad ji galėtų pasiekti sekantį lygį, bet ji niekada to nepadarė.

Malonė tikrai yra neužtarnautas palankumas, bet ji taip pat yra įgalinimas, kelias į didesnę subrendimą.

Ko mergaitė nežinojo

Mergaitė naudojo savo vairuotojo teises ir savo tėvų malonę panašiai kaip žmonės, kurie naudoja Dievo malonę kaip leidimą pasilikti nesubrendime ir netgi pateisinti nuodėmę. Judo 4 pasakyta: „Jie bedieviai, iškreipia mūsų Dievo malonę į leidimą amoraliai elgtis ir neigia mūsų vienintelį Valdovą Dievą ir Viešpatį Jėzų Kristų“. Graikų kalbos žodis „leidimas amoraliai elgtis“, reiškia „susilaikymo nėra“, „nebuvimas suvaržymų“, „perteklius“, „nesaikingumas“ arba „geidulingumas“.

Dar įdomiau, kad Judas sako apie tuos, kurie paverčia Dievo malonę leidimu nuodėmiauti (vertimas anglų k.), jog jie neigia „mūsų vienintelį Valdovą Dievą ir Viešpatį Jėzų Kristų.“

16 metų mergaitė nesuprato, kad piktnaudžiaudama tėvų jai suteikta malone, ji išsigina (atsisako) jų meilės jai – naudodamasi išimtinai ir pilnai jų palankumu (malone) ji iškreipė jų meilę į galimybę pasilikti nerūpestinga.

Jos tėvai mylėjo ją turėdami viltį, kad ji daugiau subręs ir taps daugiau panašia į juos. Vesdami ją gyvenimo keliu, jie tikėjosi pradėti su ja gilesnius ir brandesnius santykius. Jei ji būtų įžengusi į brandą, jie visi trys būtų įžengę į gilesnius santykius ir draugystę, kaip suaugę žmonės. Jos veiksmai buvo atmetimas jos tėvų meilės ir neigimas jos tėvų troškimų dėl jos.

Jos atsisakymas tapti atsakinga ir subrendusia buvo lyg sudavimas per veidą jų meilei. Judo 4 išplėstinėje Biblijoje pasakyta, kad šitie žmonės „neigia ir atsisako mūsų vienintelio Valdovo ir Viešpaties...“ Galiausiai ši mergaitė, aktyviai piktnaudžiaudama tuo palankumu, atmetė savo tėvų meilę ir malonę, tol kol pagaliau dėl šito atmetimo, daugelis draudimo kompanijų atmetė ją, jos tėtį ir mamą!

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Iš anksto numatytas malonės panaudojimas

Taip kaip anksčiau žmonės padarė „Ganytojiško“ (Sheperding) ir „Tikėjimo Žodžio“ (Word of Faith) judėjimus ekstremaliais, taip ir šiandien jie elgiasi su „Mokymu apie malonę“.

Aš girdėjau apie bažnyčias, kur pastoriai ir lyderiai moko ir praktikuoja seksualines „laisves“ pateisintas malone. Man teko girdėti, kad žmonės sako, jog mums nereikia atgailauti dėl nuodėmės, nes ji jau atleista, taigi nėra jokio reikalo atgailauti. Aš girdėjau, kad žmonės sako, kad visi, kurie kada nors gyveno vieną dieną bus sutaikinti su Dievu ir bus danguje. Tai tik keli perlenkimai mokyme apie malonę.

Tačiau malonė, iš tiesų moko atmesti tas nuodėmes ir neteisingus mokymus. Tito 2:11-14 parašyta:

„Nes gelbstinti Dievo malonė (neužtarnautas palankumas ir palaiminimas) pasirodė visiems žmonėms **ir moko mus, kad, atsisakę bedievytės ir pasaulio geidulių, santūriai, teisiai ir pamaldžiai gyventume šiame amžiuje, laukdami palaimintosios vilties** ir mūsų didžiojo Dievo bei Gelbėtojo Jėzaus Kristaus šlovės pasirodymo. Jis atidavė save už mus, kad išpirktų mus iš visų nedorybių ir nuskaistintų sau ypatingą tautą, uoliai geriems darbams“

Malonė yra palankumas, bet ji taip pat ir įgalinimas, mokymas, ir galimybė daugiau subręsti Kristuje. Mes negalime būti tokie, kaip 16 metų mergaitė, kuri piktnaudžiauja malone, bet naudoti ją kaip iš anksto numatytą tam tikram tikslui ir kaip mokymo priemonę pasiekti didesnę brandą. Malonė yra didis mokytojas!

Kai aš leidau malonei mane mokyti, tuomet **mano gyvenime įvyko posūkis**. Kai aš išmokau pasipriešinti nuodėmei, ne todėl, kad tai buvo pagunda, nors taip ir buvo, bet todėl, kad aš mylėjau malonę ir Tėvo Dvasios Artumą, kurį smarkiai jaučiau savo dvasioje, ir nekenčiau to liūdesio, kurį jausdavau, kai nusidėdavau. Todėl aš ėmiau priešintis nuodėmei, kad apsaugočiau tą Artumą. Ir tai padėdavo pagundai greitai išnykti. Malonė mokė mane atmesti pasaulio geidulius ir bedievybę - pradėti mylėti tą malonę ir ją ginti!

Širdis sustiprinta malone

Žyd 13:9 pasakyta: „<...> gera, kai širdis sustiprinama malone, o ne valgiais, kurie nedavė naudos tiems, kurie jų laikėsi“. Širdis nėra sustiprinama piktnaudžiaujant malone taip, lygiai kaip šešiolikmetė su kiekvienu sudaužytu automobiliu netampa geresne vairuotoja ir daugiau subrendusia. Širdis nėra sustiprinama legalizmu ir taisyklių bei nuostatų rinkiniu. Širdis nėra sustiprinama aukomis, pareigomis ir užpildytu tvarkaraščiu tarnaujant Dievui.

Širdis yra sutvirtinama malone! 2 Tim 1:9 pasakyta: „Kuris išgelbėjo mus bei pašaukė šventu pašaukimu, ne pagal mūsų darbus, bet **savo paties tikslu bei malone**, kuri buvo suteikta mums Kristuje Jėzuje prieš amžinuosius laikus“.

Tėvas išgelbėjo mus šventu pašaukimu, savo tiksliui ir malonei. Reikia žinoti kad malonė - visada susieta su tikslu. Malonė niekada neina viena, visada su ja sujungtas tikslas. Nojus gavo malonę, kai jam buvo pasakyta apie potvynį - malonės tikslas buvo pastatyti laivą, kuriame galėtų išsigelbėti jis pats ir kiti, kurie ateis.

Mozė gavo malonę prie degančio krūmo, bet tikslas buvo tapti Izraelio išlaisvintoju. Dievas taip pamilo pasaulį, kad Jis atidavė savo vienintelį Sūnų - tai malonė, kad visi, kurie tiki Jį turėtų amžiną gyvenimą - tai tikslas.

Įženkime!

Malonė nėra leidimas pasilikti nesubrendusiu ar nuodėmiauti, nes, kas taip elgiasi, tas neigia Viešpatį Jėzų ir Jo auką už mus. Bet tai galimybė išmokti gyventi dievobaimingą gyvenimą, rasti tikslą šiandienos malonėje, būti įgalintu įžengti į brandesnę vaikščiojimą su Tėvu ir mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi!

Mylėkite Jo Artumą, kurį jaučiate savo dvasioje – ginkite, puoselėkite bendravimą su Tėvu ir mūsų Viešpačiu – nenaudokite jų meilės kaip atsiprašymo dar kartą sudaužyti savo automobilį.

Štai tokios mintys šiandien. Būkite palaiminti!

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Tiems, kurie domėsis daugiau apie malonę galima rasti 2 CD serijose „Malonė ir Tikėjimas“ mūsų prekybos internetu skyriuje (galima įsigyti CD ir mp3).

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Mintys apie mokymą malonės tema. 2 dalis

John Fenn, 2011 m. liepos mėn. 16 d., www.supernaturalhousechurch.org

Dangaus perspektyva

Praeitą savaitę aš dalinausi mintimis apie 16-metę merginą, kuri priimdavo iš tėvų malonę ir piktnaudžiaudavo ja, kai jie po kiekvienos avarijos vis pirkdavo jai naujesnį ir geresnį automobilį, ir palyginau tai su mums teikiama Tėvo malone bei su sudužimais mūsų gyvenime. Iš dukters perspektyvos žiūrint, po kiekvienos auto avarijos jos laukė vis naujesnis ir geresnis tėvo perkamas automobilis, todėl priimdama naują malonę ji neįtūtė pareigos augti kaip vairuotoja ir kaip asmenybė.

Iš tėvo perspektyvos, kiekvienas automobilis buvo perkamas su viltimi, kad duktė supras, jog malonė gaunama su sąlyga ir, kad gaudama malonę po malonės, ji naudosis ja, kaip galimybe augti.

Dievo pažadai yra malonė; Jo požiūris

Pažadai, kuriuos mes gauname iš Viešpaties yra malonė - pradedant Nojumi, kuris sužinojo apie potvynį ir gavo pažadą, kad jei pastatys laivą, bus išgelbėtas. Tau ar man tai gali būti pažadas, kad mylimas žmogus bus danguje. Visi šitie ir visi su jais susiję pažadai yra malonės pavyzdžiai.

Mes buvome mokomi, kad Dievo pažadai gaunami per tikėjimą ir kantrybę, ir kad tai viskas ko reikia, kad pažadai išsipildytų. Mes pasirenkame eilutę arba Tėvas atgaivina mums pastraipą ir ant jos mes stovime. Mus įkvėpia kitų žmonių, kurie stovėjo ant pažadų dėl savo mylimųjų prasiveržimai, laisvė nuo baimės, išgydymai - mes žinome, kokia yra žemiška perspektyva dėl pažadų.

Dangaus tikslai dėl pažadų

Petras, savo antrame laiške sako taip:

„**Malonė ir ramybė tepadaugėja jums** Dievo ir mūsų Viešpaties Jėzaus pažinimu. Jo dieviška jėga (Tėvas) padovanojo mums VISKĄ, ko reikia gyvenimui ir dievotumui, per pažinimą To, kuris pašaukė mus į šlovę ir dorybę... **ir davė mums be galo didžius bei brangius pažadus...**“ (2 Pt 1:2-4).

Mes žinome šią dalį? Jis davė mums be galo didžius bei brangius pažadus!

Kodėl dangus duoda šituos pažadus? Argi jie ne tam, kad gautume atsakymus į mūsų maldas? Taip, tai yra tiesa, bet tai žemiškas požiūris. Petras tęsia toliau: „... davė mums be galo didžius bei brangius pažadus, **kad per juos taptume dieviškosios prigimties dalininkais**“.

Kokie pažadai?

Taip kaip tos šešiolikmetės merginos tėvai, apie kurią rašiau praeitą savaitę teikė malonę po malonės, kad jų dukra galėtų augti kaip asmenybė, taip elgiasi ir mūsų dangiškas Tėvas teikdamas malonę, kad „per juos taptume dieviškos prigimties dalininkais (būtume daugiau panašūs į Kristų)“.

Mes matome pažadus kaip atsakymą į maldas, Jis mato pažadus kaip galimybę tapti daugiau panašiu į Jį. Mes matome pažadus kaip morką, kabančią prieš pavargusio arklio akis. Jis sako: jūs turėtumėte nustoti matyti juos kaip tą morką, jei norite malonės tam, kad augtumėte Kristuje užuot, tik norėdami malonės po malonės.

Šiame kontekste (kad taptume dieviškosios prigimties dalininkai) Petras toliau aiškina kaip mums tai padaryti 5-10 eilutėse:

„Todėl (gaudami pažadus tapti dieviškosios prigimties dalininkais) parodydami visą stropumą, praturtinkite savo tikėjimą **dorybe** (anglų k. - moraliniu tobulumu), dorybę — **pažinimu**, pažinimą —

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

susivaldymu, susivaldymą – **ištverme**, ištvermę – **maldingumu**, maldingumą – **brolybe** (brolių meile), brolybę – **besąlygiška meile** (*agape*). Jei šie dalykai jumyse gyvuoja ir tarpsta, jie neduoda jums apsileisti ir likti bevaisiams mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus pažinime“.

Čia nekalbama apie gerus darbus - darbai Biblijoje yra apibūdinami kaip geri darbai matomi žmonių arba Dievo. Tai - asmeninis augimas, kai daromi sunkūs sprendimai, kurie yra nauji ir gąsdinantys – širdies, sielos, gyvenimo stiliaus pasikeitimas tam, kad taptume daugiau panašūs į mūsų Viešpatį.

Kada paskutinį kartą...

...ar jus mokė, kad mes esame pašaukti „į šlovę ir dorybę“? Dorybė – tai moralinis tobulumas (2 Pet 1:4)

Vine aiškinamajame Naujojo Testamento žodžių žodyne „dorybė“ yra „moralinis tobulumas“: „Dorybė sujungta su tikėjimu (jungiasi su tikėjimu)... ir tai yra esminė tikėjimo praktikavimo kokybė“.

Moralinis tobulumas, pažinimas, savitvarda, pastovumas (Petro dienomis graikų kalboje „kantrybė“ reiškė pastovumą, ne tik pakentėti dar šiek tiek) brolių meilė, besąlygiška meilė – visa tai yra Tėvo ir mūsų Viešpaties savybės. Jie yra dieviškos prigimties dalis, kurią išvystyti mes gavome pažadus.

Licencija moraliniam bankrotui?

Daugelis žmonių mokymą apie malonę nuveda iki ekstremaliai žemiško požiūrio. Kaip šešiolikmetė mergina, kuri naudojo tėvų teikiamą malonę, kaip pateisinimą savo nesubrendimui, atsisakymui augti, kaip licenziją nuodėmei. Jie moko, kad malonė reiškia, jog niekada nereikia atsiprašyti už nuodėmę, nereikia atgailos, jokių seksualinių limitų, viskas gerai jei tik nori gyventi ir mylėti Dievą.

Jie nesuprato arba pasirinko ignoruoti Tėvo tikslą, kuris teikia malonę tam, kad jie kaip žmonės taptų panašesniais į Kristų. Mes esame pašaukti į šlovę ir dorybę - moralinį tobulumą. Tai ne darbai, ne religinis įstatymas, bet aukštesnis gyvenimo būdas.

Kai Viešpats pasakė Iz 55:8 „Nes mano mintys yra ne jūsų mintys ir mano keliai – ne jūsų keliai, – sako Viešpats“, Jis nepasakė, kad mes negalime pasiekti šitų dalykų.

NE, ankstesnė eilutė paaiškina Jo teiginį, tai kvietimas palikti mūsų kelius ir mintis ir pakilti iki Jo aukštesnių kelių ir minčių ir gyventi tame:

„Nedorėlis **tepalieka savo kelią**, o neteisusis (**tepalieka**) **savo mintis**; tegrįžta jis pas Viešpatį, mūsų Dievą, ir Jis pasigailės jo, nes yra gailestingas“.

„Nes **kiek dangūs yra aukščiau už žemę, tiek mano keliai aukštesni už jūsų kelius ir mano mintys – už jūsų mintis**“.

Todėl priimkime brangią Tėvo malonę, kuri kainavo Jam ir Viešpačiui Jėzui tiek daug, kad galėtų pasidalinti ja su mumis, kad mes galėtume palikti savo kelius ir savo mintis, ir pakilti iki Jo kelių ir minčių.

Nebūkime tokie kaip ta neatsargi šešiolikmetė, kuri žiūri kaip toli tėtis jai leis nueiti, užuot pasinaudojusi malonės teikiama galimybe, kad išmokytų vaikščioti aukštesniais keliais ir su aukštesnėmis mintimis.

Darykite sprendimus pagal Jo aukštesnius kelius.

Tokios mintys šią savaitę.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com